

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.488 van 29 juni 2000
in de zaak A. 89.209/VII-20.371.**

In zake : 1. Anna Maria HOCHSTENBACH,
2. Hubert KURVERS,
die woonplaats kiezen bij
advocaat D. ARITS,
kantoor houdende te DILSEN-STOKKEM,
Borreshoefstraat 42

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat M. VANDEPUT,
kantoor houdende te HASSELT,
Leopoldplein 8.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Anna Maria HOCHSTENBACH en Hubert KURVERS op 26 januari 2000 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 22 oktober 1999 van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw waarbij het beroep van Paula CRIJNS-MONNESEN aangetekend tegen het besluit van 15 april 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg houdende weigering van haar vergunning voor het exploiteren van een nieuw varkensbedrijf, gelegen te Maasmechelen, Halstraat 57, gegrond wordt verklaard en het bestreden weigeringsbesluit wordt opgeheven;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 22 maart 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 april 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
I. VANHORENBEKE die, loco advocaat D. ARITS verschijnt
voor de verzoekende partijen, en van advocaat
M. VANDEPUT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Ontvankelijkheid van de vordering

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt
dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog
geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie
uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een
uitspraak over die exceptie zich slechts zouden
opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden
voor schorsing vervuld zijn;

2. Gegrondheid van de vordering

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen zich beklagen over onaanvaardbare geurhinder; dat zij dit als volgt toelichten :

"De bestreden beslissing heeft nl. tot gevolg dat de geurhinder in de omgeving zal toenemen tot een niet meer als aanvaardbaar te beschouwen niveau. Het nadeel is dus als ernstig te beschouwen. Het nadeel is als moeilijk te herstellen te beschouwen, omdat de hinder die verzoekers, zonder schorsing van de betrokken vergunning, zouden lijden achteraf niet meer goed kan gemaakt worden door een annulatie-arrest. Verzoekers zullen op dat ogenblik al jarenlang de geurhinder hebben ondergaan, geleden nadeel dat alsdan niet meer kan worden weggenomen.

Voormeld nadeel kan als volgt worden toegelicht :

- Er wordt dus een vergunning gegeven voor het houden van 1.138 mestvarkens en de opslag van 1.710 m³ mest. Dit kan inderdaad niet als een mega-bedrijf worden beschouwd.

Uit de milieuvergunningsaanvraag en haar bijlagen blijkt echter dat de kwestieuze inrichting onmiddellijk nabij een bestaand varkensbedrijf, dat van de heer Ivo CONINGS, zal komen, waar reeds een duizendtal varkens worden gehouden. Zo nabij, dat het zelfs als een milieutechnische eenheid moet worden beschouwd.

Bovendien blijkt dat er langs de Weg naar Geneuth in noordelijke richting een kleiner varkensbedrijf ligt en langs de Weg naar Geneuth in zuidelijke richting een kippenkwekerij, geëxploiteerd door mevr. HENDRIKS.

Er bestaat ter plaatse dus al zeker een bepaalde geurhinder. Door de nu vergunde bijkomende inrichting wordt de hinder tot een niet meer aanvaardbaar niveau verhoogd, hetgeen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt.

- In hoofde van eerste verzoek(st)er kan de volgende toelichting worden gegeven :

Eerste verzoekster is eigenaar van een woning met weide en boomgaard in oostelijke richting langs de Weg naar Geneuth 94. Het gaat om een oude, rustiek gelegen woning met weide en boomgaard dat als buitenverblijf wordt gebruikt.

Eerste verzoekster verliest het genot van die rustige ligging nu er dergelijk bijkomend varkensbedrijf wordt vergund, waarvan zij op slechts 175 m. afstand in oostelijke richting en dus windafwaarts is gelegen. De levenskwaliteit gaat aldaar volledig teloor door de toename van de reeds bestaande en door andere bedrijven veroorzaakte hinder.

- In hoofde van tweede verzoeker is het zo dat deze aan het begin van een woonwijk woont, volgens het gewestplan Limburgs Maasland woongebied met landelijk karakter.

Al moeten de bewoners bepaalde hinder inzake landbouw gedogen in dergelijke zone, het is zo dat de reeds bestaande bedrijven al dergelijke hinder veroorzaken en dat de hinder nu bovenmatig zal worden.

De woning, eigendom en bewoond door (tweede) verzoeker, is op slechts 350 m. van de kwestieuze inrichting gelegen. Al is dit ook eerder in zuidoostelijke richting, dit neemt niet weg dat er geregeld geurhinder optreedt en zal optreden.

Tussen de kwestieuze inrichting en de woning van tweede verzoeker ligt wel de A-2 autosnelweg op een verhoogde berm. Dit doet geen afbreuk aan de geurhinder, nu deze ook nu al door andere aanwezige bedrijven veroorzaakt blijkt te worden. Onder de autosnelweg lopen verschillende kleinere wegen en er zijn aldus in de vele meters hoge berm van de autosnelweg zeer ruime tunnels ter breedte van een rijweg en meters hoog. Die openingen hebben een zeker 'aanzuig-' of 'tochteffect' en helpen de geurhinder verspreiden";

2.3. Overwegende dat de verwerende partij er terecht op wijst dat de woning van de eerste verzoekster die zich situeert op ongeveer 175 meter van het betrokken varkensbedrijf van 1.138 vleesvarkens, enkel als buitenverblijf wordt gebruikt, en, net zoals de inrichting, gelegen is in een agrarisch gebied waarin de

tolerantiedrempel voor dergelijke bedrijven hoger ligt dan elders;

Overwegende dat de verwerende partij even terecht opmerkt dat de woning van de tweede verzoeker gelegen is op 350 meter van de betreffende inrichting;

Overwegende dat de hinder veroorzaakt door andere varkensbedrijven dan het kwestieuze niet voortvloeit uit het bestreden besluit;

Overwegende dat in het licht van de bovenvermelde elementen dient besloten te worden dat het aangevoerde nadeel, in zoverre het voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, met de gebeurlijke vernietiging van het bestreden besluit afdoende hersteld wordt;

3. Overwegende dat de vaststelling dat aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negenentwintig juni tweeduizend,
door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A.-M. GOOSSENS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

R. STEVENS.